

MAREK

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

KAPITOLA 1

Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího;

² Jakož psáno jest v Prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.

³ Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.

⁴ Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.

⁵ I vycházeli k němu ze vsí krajiny Židovské i Jeruzalémští, a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávající hříchy své.

⁶ Byl pak Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídal kobylinky a med lesní.

⁷ A kázal, řka: Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem hoden, sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho.

⁸ Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale onť vás křtíti bude Duchem svatým.

⁹ I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana.

¹⁰ A hned vystoupě z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jakožto holubici, sstupujícího na něj.

¹¹ A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

¹² A ihned ho Duch vypudil na poušť.

¹³ I byl tam na poušti čtyřiceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu.

¹⁴ Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galilee, zvěstuje evangelium království Božího,

¹⁵ Pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání, a věřte evangelium.

¹⁶ A chodě podle moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře, nebo rybáři byli.

¹⁷ I řekl jim Ježíš: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí.

¹⁸ A oni hned opustivše síti své, šli za ním.

¹⁹ A pošed odtud maličko, uzřel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteříž také byli na lodí tvrdíce síti své;

²⁰ A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedea na lodí s pacholky, šli za ním.

²¹ I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šel Ježíš do školy, a učil.

²² I divili se náramně učením jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákoníci.

- ²³ I byl v škole jejich člověk, posedlý duchem nečistým. I zvolal,
- ²⁴ Řka: Ale což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás; znám tě, kdo jsi, a vím, že jsi ten svatý Boží.
- ²⁵ I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi z něho.
- ²⁶ I polomcovav jím duch nečistý a křiče hlasem velikým, vyšel z něho.
- ²⁷ I lekli se všickni, takže se tázali mezi sebou, řkouce: I co jest toto? Jakéž jest toto nové učení, že tento mocně duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho?
- ²⁸ I rozesla se pověst o něm hned po vši krajině Galilejské.
- ²⁹ A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova s Jakubem a s Janem.
- ³⁰ Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní.
- ³¹ A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav ji za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I posluhovala jim.
- ³² Večer pak již při západu slunce, nosili k němu všechny nemocné i ďábelníky.
- ³³ A bylo se všecko město sběhlo ke dveřům.
- ³⁴ I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a ďábelství mnohá vymítal, a nedopustil mluvití ďáblům; nebo znali ho.
- ³⁵ A přede dnem velmi ráno vstav Ježíš, vyšel, a šel na pusté místo, a tam se modlil.
- ³⁶ I šel za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli.
- ³⁷ A když jej našli, řekli jemu: Všickni tě hledají.
- ³⁸ I dí jim: Pojdmež do okolních městeček, abych i tam kázal. Nebo na to jsem přišel.
- ³⁹ I kázal v školách jejich ve vši Galileji, a ďábelství vymítal.
- ⁴⁰ Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti.
- ⁴¹ Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, buď čist.
- ⁴² A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest.
- ⁴³ I pohroziv mu, hned ho odbyl,
- ⁴⁴ A řekl mu: Viziž, abys nižádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očištění své to, což přikázal Mojžíš, na svědectví jim.
- ⁴⁵ On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, takže již nemohl Ježíš do města zjevně vjíti, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

KAPITOLA 2

- A** opět všel do Kafarnaum po několika dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl.
- ² A hned sešlo se jich množství, takže již nemohli ani ke dveřům. I mluvil jim slovo.
- ³ Tedy přijdou k němu někteří, nesouce šlakem poraženého, kterýžto ode čtyř nesen byl.
- ⁴ A když k němu nemohli pro zástupy, loupali střechu, kdež byl Ježíš, a probořivše půdu, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený.
- ⁵ A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.
- ⁶ A byli tu někteří z zákoníků, sedíce a myslíce v srdcích svých:
- ⁷ Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hříchy, jedině sám Bůh?
- ⁸ To hned poznav Ježíš duchem svým, že by tak přemýšlevali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemýšlujete v srdcích svých?
- ⁹ Co jest snáze říci šlakem poraženému: Odpouštějí se tobě hříchové, čili říci: Vstaň a vezmi lože své a chod?

- ¹⁰ Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy, dí šlakem poraženému:
- ¹¹ Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do domu svého.
- ¹² I vstal hned, a vzav lože své přede všemi, odšel, takže se děsili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli.
- ¹³ I vyšel opět k moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je.
- ¹⁴ A pomíjeje Ježíš, uzřel Lévi syna Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: Pojď za mnou. A on vstav, šel za ním.
- ¹⁵ I stalo se, když seděl za stolem v domu jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci seděli spolu s Ježíšem a s učedníky jeho; neb mnoho jich bylo, a šlo za ním.
- ¹⁶ Zákoníci pak a farizeové vidouce, že jedl s publikány a s hříšníky, řekli učedníkům jeho: Což jest toho, že s publikány a hříšníky jí a pije Mistr váš?
- ¹⁷ To uslyšav Ježíš, dí jim: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišelť jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.
- ¹⁸ Učedníci pak Janovi a farizejští postívali se. I přišli a řekli jemu: Proč učedníci Janovi a farizejští postí se, a tvoji učedníci se nepostí?
- ¹⁹ I řekl jim Ježíš: Kterakž mohou synové Ženichovi postiti se, když jest s nimi Ženich? Dokavadž mají s sebou Ženicha, nemohouť se postiti.
- ²⁰ Ale přijdouť dnové, když od nich odjat bude Ženich, a tehdaž se budou postiti v těch dnech.
- ²¹ Ano nižádný záplaty sukna nového nepřišívá k rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata nová od starého ještě něco, i bývá větší díra.
- ²² A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a tak víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale víno nové má lito býti do nádob nových.
- ²³ I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, i počali učedníci jeho jdouce vymínati klasy.
- ²⁴ Tedy farizeové řekli jemu: Pohleď, coť činí učedníci tvoji, čehož nesluší činiti v sobotu.
- ²⁵ I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtli, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, on i ti, kteříž s ním byli?
- ²⁶ Kterak všel do domu Božího za Abiataru nejvyššího kněze, a jedl chleby posvátné, (jichžto neslušelo jísti než samým kněžím,) a dal i těm, kteříž s ním byli?
- ²⁷ I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu.
- ²⁸ Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

KAPITOLA 3

- I** všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou.
- ² I šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho obžalovali.
- ³ I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Vstaň a pojď sem do prostředku.
- ⁴ I dí jim: Sluší-li v sobotu dobře činiti, čili zle, život zachovati, čili zamordovati? Ale oni mlčeli.
- ⁵ A pohledv na ně vůkol hněvivě, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl člověku: Vztáhni ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest ruka jeho zdravá, jako i druhá.
- ⁶ A vyšedše farizeové, hned s herodiány radu učinili proti Ježíšovi, kterak by ho zahubili.
- ⁷ Ježíš pak s učedníky svými poodšel k moři, a veliké množství od Galilee šlo za ním, i z Judstva,

- ⁸ I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordání; i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, množství veliké, slyšíce, kteraké věci činí, přišli k němu.
- ⁹ I rozkázal učedníkům svým, aby lodičku ustavičně nahotově měli, pro zástup, aby ho tak netiskli.
- ¹⁰ Nebo mnohé uzdravoval, takže naň padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli jaké neduhy.
- ¹¹ A duchové nečistí, jakž ho zazřeli, padali před ním a křičeli, řkouce: Ty jsi Syn Boží.
- ¹² A on velmi jim přimlouval, aby ho nezjevovali.
- ¹³ I vstoupil na horu, a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli k němu.
- ¹⁴ I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, aby je poslal kázati,
- ¹⁵ A aby měli moc uzdravovati nemoci a vymítati dábelství:
- ¹⁶ A nejprve Šimona, jemuž dal jméno Petr,
- ¹⁷ A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromovi,)
- ¹⁸ A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananejského,
- ¹⁹ A Jidáše Iškariotského, kterýž i zradil jej. I šli s ním domů.
- ²⁰ A vtom opět sšel se zástup, takže nemohli ani chleba pojísti.
- ²¹ A slyšavše o tom příbuzní jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem pominul.
- ²² Zákoníci pak, kteříž byli přišli od Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba má a že v knížeti dábelském vymítá dábly.
- ²³ A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: Kterak může satan satana vymítati?
- ²⁴ A jestliže království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království to.
- ²⁵ A rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi.
- ²⁶ Tak jestliže jest povstal satan sám proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec bře.
- ²⁷ Nižádný nemůže nádobí silného reka, vejda do domu jeho, rozebrati, leč by prve silného toho svázal; a tehdyť dům jeho zloupí.
- ²⁸ Amen pravím vám, že všickni hříchové odpuštění budou synům lidským, i rouhání, jímž by se rouhali,
- ²⁹ Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení.
- ³⁰ Nebo pravili: Že ducha nečistého má.
- ³¹ Tedy přišla matka jeho a bratří, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolali.
- ³² A seděl okolo něho zástup. I řekl jemu: Aj, matka tvá a bratří tvoji vně hledají tebe.
- ³³ Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratří moji?
- ³⁴ A obežrev učedníky vůkol sedící, řekl: Aj, matka má a bratří moji.
- ³⁵ Nebo kdož by koli činil vůli Boží, tent' jest bratr můj, i sestra, i matka má.

KAPITOLA 4

A opět počal Ježíš učiti u moře. I shromáždil se k němu zástup mnohý, takže vstoupiv na loď, seděl na moři, a všecken zástup byl na zemi podle moře.

² I učil je mnohým věcem v podobenstvích, a pravil jim v učení svém:

- ³ Slyšte. Ať, vyšel rozsevač, aby rozsíval.
- ⁴ I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podle cesty, a přiletělo ptactvo nebeské, i szobali je.
- ⁵ A jiné padlo na místo skalnaté, kdežto nemělo mnoho země, a hned vzešlo; neb nemělo hlubokosti země.
- ⁶ A když vyšlo slunce, uvadlo, a protože nemělo kořene, uschlo.
- ⁷ A jiné padlo mezi trní; i zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalo užitku.
- ⁸ Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek vzhůru vstupující a rostoucí; přineslo zajisté jedno třicátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý.
- ⁹ I pravil jim: Kdo má uši k slyšení, slyš.
- ¹⁰ A když pak byl sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství.
- ¹¹ I řekl jim: Vámt' jest dáno, znáti tajemství království Božího, ale těm, kteříž jsou vně, v podobenství všecko se děje,
- ¹² Aby hledíce, hleděli, a neuzřeli, a slyšíce, slyšeli, a nesrozuměli, aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštění hříchové.
- ¹³ I dí jim: Neznáte podobenství tohoto? A kterakž pak jiná všechna podobenství poznáte?
- ¹⁴ Rozsevač, ten slovo rozsívá.
- ¹⁵ Titoť pak jsou, ješto podle cesty símě přijímají, kdežto se rozsívá slovo, kteréž když oni slyší, ihned přichází satan a vynímá slovo, kteréž vsáto jest v srdcích jejich.
- ¹⁶ A tak podobně ti, kteříž jako skalnatá země posáti jsou, kteřížto jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají je.
- ¹⁷ Než nemají kořene v sobě, ale jsou časní; potom když vznikne soužení a protivenství pro slovo Boží, hned se horší.
- ¹⁸ A tito jsou, jenž mezi trní posáti jsou, kteříž ač slovo slyší,
- ¹⁹ Ale pečování tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti zlé k tomu přistupující, udušují slovo, takže bez užitku bývá.
- ²⁰ Titoť pak jsou, jenž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo Boží, a přijímají, a užitek přinášejí, jedno třicátý, a jiné šedesátý, a jiné stý.
- ²¹ Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá svíce, aby postavena byla pod nádobu nebo pod postel? Však aby na svícen vstavena byla.
- ²² Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukrytého, aby najevo nevyšlo.
- ²³ Jestliže kdo má uši k slyšení, slyš.
- ²⁴ I mluvil k nim: Vizte, co slyšíte. Kterou měrou budete měřiti, touť vám bude odměřeno, a přidáno bude vám poslouchajícím.
- ²⁵ Nebo kdožť má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato.
- ²⁶ I pravil jim: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě v zemi.
- ²⁷ A spal by, a vstával by ve dne i v noci, a semeno by vzešlo a vzrostlo, jakž on neví.
- ²⁸ Nebo sama od sebe země plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilí v klasu.
- ²⁹ A když sežrá úroda, ihned přičiní srp; neboť jest nastala žeň.
- ³⁰ I řekl opět: K čemu připodobníme království Boží? Aneb kterému podobenství je přirovnáme?
- ³¹ Jest jako zrna horčičné, kteréžto, když vsáto bývá v zemi, menší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi.
- ³² Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všechny byliny, a činíť ratolesti veliké, takže

pod stínem jeho mohou sobě ptáci nebeští hnízda dělati.

³³ A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti.

³⁴ A bez podobenství nemluvil jim, učedníkům pak svým soukromí vykládal všechno.

³⁵ I řekl jim v ten den, když již bylo večer: Plavme se na druhou stranu.

³⁶ A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním.

³⁷ Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodí valily, takže se již naplňovala lodí.

³⁸ A on z zadu na lodí spal na podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, což pak nic nedbáš, že hyneme?

³⁹ I probudiv se, přimluvil větru a řekl moři: Umlkni a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utišení veliké.

⁴⁰ I řekl jim: Proč se tak bojíte? Což ještě nemáte víry?

⁴¹ I báli se bázní velikou, a pravili jeden k druhému: Hle kdo jest tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

KAPITOLA 5

Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských.

² A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého.

³ Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo již mohl řetězy svázati,

⁴ Nebo často jsa pouty a řetězy okován, polámal řetězy a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho zkotiti.

⁵ A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, křiče a tepa se kamením.

⁶ Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu,

⁷ A křiče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze Boha, abys mne netrápil.

⁸ (Nebo pravil jemu: Vyjdiž, duchu nečistý, z člověka tohoto.)

⁹ I otázal se ho: Jakt' říkají? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno mé jest, neb jest nás mnoho.

¹⁰ I prosil ho velmi, aby jich nevyháněl z té krajiny.

¹¹ Bylo pak tu při horách stádo vepřů veliké pasoucích se.

¹² I prosili ho všickni ti ďáblové, řkouce: Pust' nás do vepřů, ať do nich vejdemo.

¹³ I povolil jim hned Ježíš. A vyšedše duchové nečistí, vešli do vepřů. I běželo to stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke dvěma tisícům,) i ztonuli v moři.

¹⁴ Ti pak, kteříž ty vepře pásli, utekli a oznámili to v městě i ve vseh. I vyšli lidé, aby viděli, co je se to stalo.

¹⁵ I přišli k Ježíšovi, a uzřeli toho, kterýž byl trápen od ďábelství, an sedí, odín jsa a maje zdravý rozum, toho totiž, kterýž měl tmů ďáblů. I báli se.

¹⁶ A kteříž to viděli, vypravovali jim, kterak se stalo tomu, kterýž měl ďábelství, i o vepřích.

¹⁷ Tedy počali ho prositi, aby odšel z krajin jejich.

¹⁸ A když vstoupil na lodí, prosil ho ten, kterýž trápen byl od ďábelství, aby byl s ním.

¹⁹ Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvěstuj jim, kterak jest veliké věci učinil tobě Hospodin, a slitoval se nad tebou.

²⁰ I odšel, a počal ohlašovati v krajině Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni.

- 21** A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A on byl u moře.
- 22** A aj, přišel jeden z knížat školy Židovské, jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho,
- 23** A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Prosím, pojd', vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a budeť živa.
- 24** I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskli jej.
- 25** (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let,
- 26** A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprospělo, ale vždy se hůře měla,
- 27** Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu pozadu, a dotkla se roucha jeho.
- 28** Neb řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu.
- 29** A hned přestal jest krvotok její, a pocítila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého.
- 30** A hned Ježíš poznáv sám v sobě, že jest moc vyšla z něho k uzdravení, obrátiv se v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha mého?
- 31** I řekli mu učedníci jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl?
- 32** I hleděl vůkol, aby ji uzřel, která jest to učinila.
- 33** Ta pak žena s bázní a s třesením, věduci, co se stalo při ní, přistoupila a padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu.
- 34** On pak řekl jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokoji, a buď zproštěna od trápení svého.)
- 35** A když on ještě mluvil, přišli někteří z domu knížete školy, řkouce: Dcera tvá umřela, proč již zaměstknáváš Mistra?
- 36** Ježíš pak, hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: Neboj se, toliko věř.
- 37** I nedal žádnému za sebou jíti, jedině Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu.
- 38** I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, ano plačí a kvílí velmi.
- 39** I všed tam, řekl jim: Co se bouříte a plačete? Neumřelať jest děvečka, ale spí.
- 40** I posmívali se jemu. On pak vyhnal všecky, pojal toliko otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním byli, i všel tam, kdež děvečka ležela.
- 41** A vzav ruku děvečky, řekl jí: Talitha kumi, jenž se vykládá: Děvečko, (toběť pravím,) vstaň.
- 42** A hned vstala děvečka, a chodila; nebo byla ve dvanácti letech. I zděsili se divením prevelikým.
- 43** A přikázal jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl. I rozkázal jí dáti jísti.

KAPITOLA 6

- 1** vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho.
- 2** A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšíce, divili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest jemu dána, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho?
- 3** Zdaliž tento není tesař, syn Marie, bratr Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I zhoršili se na něm.
- 4** I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jedině v vlasti své a v rodině své a v domě svém.

- ⁵ I nemohl tu znamení žádného učiniti, jedině málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil.
- ⁶ I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče.
- ⁷ A svolav dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými.
- ⁸ A přikázal jim, aby ničehož nebrali na cestu, jedině toliko hůl, ani mošny, ani chleba, ani na pase peněz,
- ⁹ Ale jen obuté míti nohy v střevíce, a aby neobláčeli dvou sukní.
- ¹⁰ A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste odtud.
- ¹¹ A kdož by koli vás nepřijali, ani vás slyšeli, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh vašich na svědectví jim. Amen pravím vám: Lehčeji bude Sodomským a Gomorským v den soudný nežli městu tomu.
- ¹² Tedy oni vyšedše, kázali, aby pokání činili.
- ¹³ A ďábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, a uzdravovali je.
- ¹⁴ A uslyšev o tom Herodes král, (neb zjevné učiněno bylo jméno jeho,) i pravil, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, a protož se dějí divové skrze něho.
- ¹⁵ Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest prorok, aneb jako jeden z proroků.
- ¹⁶ To uslyšev Herodes, řekl: Kteréhož jsem já s'tal, Jana, tent' jest. Ontě z mrtvých vstal.
- ¹⁷ Ten zajisté Herodes byl poslal a jal Jana a vsadil jej do žaláře pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku pojal.
- ¹⁸ Nebo pravil Jan Herodesovi: Neslušíť tobě míti manželky bratra svého.
- ¹⁹ Herodias pak lest skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připraviti, ale nemohla.
- ²⁰ Nebo Herodes ostýchal se Jana, věda jej býti muže spravedlivého a svatého. I šetřil ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal.
- ²¹ A když přišel den příhodný, že Herodes, pamatuje den svého narození, učinil večeři knížatům svým a hejtmanům a předním mužům z Galilee,
- ²² A dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, zalíbilo se Herodesovi i spuluhodovníkům, i řekl král děvečce: Pros mne, zač chceš, a dámť.
- ²³ I přísáhl jí: Že začkoli prositi budeš, dám tobě, by pak bylo až do polovice království mého.
- ²⁴ Ona pak vyšedši, řekla mateři své: Zač budu prositi? A ona řekla: Za hlavu Jana Křtitele.
- ²⁵ A všedši hned s chvátáním k králi, prosila ho, řkuci: Chci, abys mi dal hned na míse hlavu Jana Křtitele.
- ²⁶ Král pak zarmoutiv se velmi, pro přísahu a pro spuluhodovníky nechtěl jí oslyšeti.
- ²⁷ I poslav hned kata, rozkázal přinésti hlavu Janovu.
- ²⁸ A on odšed, s'tal jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na míse, a dal ji děvečce, a děvečka dala mateři své.
- ²⁹ To uslyšavše uředníci jeho, přišli a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě.
- ³⁰ Tedy sšedše se apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu všecko, i to, co činili, i co učili.
- ³¹ I řekl jim: Pojd'te vy sami obzvláštně na pusté místo, a odpočiňte maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, takže jsou ani k jídlu chvíle neměli.
- ³² I plavili se až na pusté místo soukromí.
- ³³ A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí. I sběhli se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromáždili se k němu.
- ³⁴ Tedy vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli jako ovce,

nemající pastýře. I počal je učiti mnohým věcem.

³⁵ A když se již prodlilo, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustěť jest toto místo, a již se prodlilo,

³⁶ Rozpusť je, ať jdouce do okolních vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba; nebo nemají, co by jedli.

³⁷ On pak odpověděl, řekl jim: Dejte vy jim jísti. I řkou jemu: Co tedy, jdouce koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti?

³⁸ I dí jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvězte. A když zvěděli, řekli: Pět, a dvě rybě.

³⁹ I rozkázal jim, aby se kázali posaditi všem po houfích na zelené trávě.

⁴⁰ I usadili se rozdílně, místy po stu a místy po padesáti.

⁴¹ A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, a dal učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě rybě rozdělil též mezi všechny.

⁴² I jedli všickni, a nasyceni jsou.

⁴³ Potom sebrali drobtů dvanácte košů plných, i z ryb.

⁴⁴ A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, okolo pět tisíců mužů.

⁴⁵ A hned přinutil učedníky své vstoupiti na lodí, aby jej předešli přes moře do Betsaidy, až by on rozpustil zástup.

⁴⁶ A rozpustiv je, šel na horu, aby se modlil.

⁴⁷ A když bylo večer, byla lodí uprostřed moře, a on sám na zemi.

⁴⁸ A viděl je, a oni se s těžkostí plavili; (nebo byl vítr odporný jim.) A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po moři, a chtěl je pominouti.

⁴⁹ Oni pak užřevše jej, an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla, i zkřikli.

⁵⁰ (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) A hned promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se.

⁵¹ I vstoupil k nim na lodí, a utišil se vítr; a oni náramně sami v sobě se děsili a divili.

⁵² Nebo nerozuměli byli, co se stalo při chlebích; bylo zajisté srdce jejich zhrublo.

⁵³ A když se přeplavili, přišli do země Genezaretské, a tu lodí přistavili.

⁵⁴ A když vyšli z lodí, hned jej poznali.

⁵⁵ A běžající po vsi krajině té, počali na ložcích k němu nositi nemocné, kdežkoli zvěděli o něm, že by byl.

⁵⁶ A kamžkoli vcházel do městeček neb do měst nebo do vsí, na ulicích kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kolikoz jich koli se jeho dotkli, uzdraveni byli.

KAPITOLA 7

I sešli se k němu farizeové a někteří z zákoníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma.

² A užřevše některé z učedníků jeho obecnými rukama (to jest neumytými) jísti chleby, reptali o to.

³ Nebo farizeové i všickni Židé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení starších.

⁴ A z trhu přijdouce nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby zachovávali, jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic i stolů.

⁵ Potom otázali se ho farizeové a zákoníci: Proč učedníci tvoji nezachovávají ustanovení starších, ale neumytými rukama jedí chléb?

⁶ On pak odpověděl, řekl jim: Dobře o vás pokrytcích prorokoval Izaiáš, jakož psáno jest:

Lid tento rytý mne ctí, srdce pak jejich daleko jest ode mne.

⁷ Ale nadarmoť mne ctí, učíce učení, kterážto nejsou než ustanovení lidská.

⁸ Nebo opustivše přikázání Boží, držíte ustanovení lidská, totiž umývání žejdlíků a koflíků; a jiné mnohé věci těm podobné činíte.

⁹ I pravil jim: Čistě vy rušíte přikázání Boží, abyste ustanovení své zachovali.

¹⁰ Nebo Mojžíš pověděl: Cti otce svého i matku svou, a kdož by zlořečil otci nebo mateři, ať smrtí umře.

¹¹ Ale vy pravíte: Řekl-li by člověk otci neb mateři: Korban, to jest, dar, kterýžkoli jest ode mne, toběť prospěje,

¹² A nedopustíte mu nic více učiniti otci svému nebo mateři své,

¹³ Rušíce přikázání Boží ustanoveními vašimi, kteráž jste ustanovili. A mnohé těm podobné věci činíte.

¹⁴ I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všickni a rozumějte.

¹⁵ Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poskvrniti mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest, což poskvňuje člověka.

¹⁶ Má-li kdo uši k slyšení, slyš.

¹⁷ A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství.

¹⁸ I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poskvrniti?

¹⁹ Nebo nevchází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všeliké pokrmy.

²⁰ Ale pravil, že to, což pochází z člověka, to poskvňuje člověka.

²¹ Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy,

²² Krádeže, lakomství, nešlechtnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství.

²³ Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku a poskvňují člověka.

²⁴ A vstav odtud, odšel do končin Týru a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo o něm věděl, ale nemohl se tajiti.

²⁵ Nebo uslyševši o něm žena, jejížto dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho.

²⁶ (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila ho, aby ďábelství vyvrhl z její dcery.

²⁷ Ale Ježíš řekl jí: Nechat' se prve nasytí synové; nebť není slušné vzíti chléb synů a vrci štěňatům.

²⁸ A ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synů.

²⁹ I řekl jí: Pro tu řeč jdi, vyšlot' jest ďábelství z tvé dcery.

³⁰ I odšedši do domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a ďábelství z ní vyšlo.

³¹ Tedy odšed zase z končin Tyrských a Sidonských, přišel k moři Galilejskému, prostředkem krajin Desíti měst.

³² I přivedli jemu hluchého a němého, a prosili ho, aby na něj ruku vzložil.

³³ A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho.

³⁴ A vzezřev k nebi, vzdechl, a řekl jemu: Effeta, to jest, otevři se.

³⁵ A hned otevříný jsou uši jeho, a rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil právě.

³⁶ I přikázal jim, aby žádnému nepravili. Ale jakžkoli on jim přikazoval, předce oni mnohem

více ohlašovali.

37 A převelmi se divili, řkouce: Dobře všechny věci učinil. I hluchým rozkázal slyšeti, i němým mluvíti.

KAPITOLA 8

V těch dnech když opět velmi veliký zástup byl s ním, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš učedníky své, řekl jim:

2 Lítost mám nad zástupy; nebo již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli.

3 A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo někteří z nich zdaleka přišli.

4 Odpověděli mu učedníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti?

5 I otázal se jich: Kolik chlebů máte? A oni řekli: Sedm.

6 I kázal zástupu posaditi se na zemi. A vzav sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával učedníkům svým, aby předkládali. I kladli před zástup.

7 A měli také rybiček maličko. Jichž požehnav, kázal i ty před ně klásti.

8 I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů.

9 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I rozpustil je.

10 Potom hned vstoupiv na loď s učedníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských.

11 I vyšli farizeové a počali se s ním hádati, hledajíce od něho znamení s nebe, pokoušejíce ho.

12 A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto.

13 A opustiv je, vstoupil zase na loď, i plavil se přes moře.

14 I zapomenuli s sebou vzíti chlebů, a neměli než jeden chléb s sebou na loď.

15 Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Herodesova.

16 I přemýšlovali, řkouce jeden k druhému: Chleba nemáme.

17 A znaje to Ježíš, řekl jim: Co přemýšlujete o tom, že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani rozumíte? Ještě máte oslepené srdce vaše?

18 Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, neslyšíte? A nepomníte,

19 Že jsem pět chlebů lámal mezi pět tisíců? A kolik jste plných košů drobtů sebrali? Řekli jemu: Dvanácte.

20 A když také sedm chlebů lámal jsem mezi čtyři tisíce, kolik jste plných košů drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm.

21 I řekl jim: Kterakž tedy ještě nerozumíte?

22 I přišel do Betsaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl.

23 I ujav slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co.

24 A on pohleděv, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí jako stromové.

25 Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti. I uzdraven jest, takže i zdaleka jasně viděl všechny.

26 I odeslal jej do domu jeho, řka: Aniž do toho městečka chod', aniž komu z městečka co o tom prav.

27 Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho do městeček Cesaree Filipovy. A na cestě tázal se

učedníků svých, řka jim: Kým mne praví býti lidé?

²⁸ Kteřížto odpověděli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z proroků.

²⁹ Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty jsi Kristus.

³⁰ I přikázal jim, aby toho o něm žádnému nepravili.

³¹ I počal učiti je, že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a předních kněží a zákoníků, a zabit býti, a ve třech dnech z mrtvých vstáti.

³² Zjevně to slovo mluvil. A chytiv jej Petr, počal mu domlouvat.

³³ Kterýžto obrátiv se a pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Božího, ale co lidského.

³⁴ A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.

³⁵ Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati, ztratíť ji; pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, tent' ji zachová.

³⁶ Nebo co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil?

³⁷ Aneb jakou dá člověk odměnu za duši svou?

³⁸ Nebo kdož by se koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka stydět se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s anděly svatými.

KAPITOLA 9

I pravil jim: Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i užijí království Boží přicházející v moci.

² A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi.

³ A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ješto tak bílého žádný bělič na zemi učiniti nemůže.

⁴ I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví.

⁵ A odpověděv Petr, řekl k Ježíšovi: Mistře, dobrét' jest nám tuto býti. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.

⁶ Nebo nevěděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni.

⁷ I stal se oblak zastěňující je, a přišel hlas z oblaku, řkoucí: Tentot' jest ten Syn můj milý, jeho poslouchajte.

⁸ A hned obezřevše se, žádného víc neviděli než samého Ježíše s sebou.

⁹ A když sstupovali s hory, přikázal jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane.

¹⁰ I zachovali tu věc u sebe, tížíce mezi sebou, co by to bylo z mrtvých vstáti?

¹¹ I otázali se ho, řkouce: Což pak zákoníci praví, že Eliáš musí přijíti prve?

¹² On pak odpověděv, řekl jim: Eliáš přijda nejprve, napraví všecky věci, a jakož psáno jest o Synu člověka, že má mnoho trpěti a za nic položen býti.

¹³ Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, a učinili mu, což jsou chtěli, jakož psáno jest o něm.

¹⁴ Tedy přišed k učedníkům, uzřel zástup veliký okolo nich a zákoníky, an se hádají s nimi.

¹⁵ A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a sběhše se, přivítali ho.

- 16** I otázal se zákoníků: Co se hádáte spolu?
- 17** A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha němého.
- 18** Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on se sliní, a škřípí zubami, a svadne. I řekl jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, a nemohli.
- 19** A on odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný! Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přiveďte jej ke mně.
- 20** I přivedli ho k němu. A jakž jej uzřel, hned jím duch lomcoval; a padna na zemi, válel se a slinil.
- 21** I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu to stalo? A on řekl: Hned od dětinství.
- 22** A často jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi.
- 23** A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věriti; všeckoť jest možné věřícímu.
- 24** A ihned zvolav otec mládence toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé.
- 25** Uzřev pak Ježíš, že se zástup sbíhá, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Hluchý a němý duše, já tobě prikazuji, vyjdi z něho, a nevcházej více do něho.
- 26** Tedy křiče a velmi jím lomcuje, vyšel z něho. I učiněn jest člověk ten jako mrtvý, takže mnozí pravili, že umřel.
- 27** Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho, a on vstal.
- 28** A když všel do domu, učedníci jeho otázali ho soukromí: Pročež jsme my ho nemohli vyvrci?
- 29** I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž vyhnáno býti, jediné modlitbou a postem.
- 30** A jdouce odtud, šli skrze Galilei, a nechtěl, aby kdo o tom věděl.
- 31** Nebo učil učedníky své a pravil jim: Že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordujít jej, ale zamordován jsa, třetí den z mrtvých vstane.
- 32** Oni pak nesrozuměli tomu povědění, a ostýchali se ho otázati.
- 33** I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali?
- 34** A oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší.
- 35** A posadiv se, zavolal dvanácti, a dí jim: Chce-li kdo první býti, buďet všech nejposlednější a všech služebník.
- 36** A vzav pacholátko, postavil je uprostřed nich, a vzav je na lokty své, řekl jim:
- 37** Kdož by koli jedno z takových dítek přijal ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by mne koli přijal, ne mneť přijímá, ale toho, kterýž mne poslal.
- 38** I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, viděli jsme tam jednoho, an ve jménu tvém ďábly vymítá, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, protože s námi nechodí.
- 39** Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. Nebt' není žádného, kterýž by divy činil ve jménu mém, ať by mohl snadně zle mluvit o mně.
- 40** Nebo kdož není proti nám, s námiť jest.
- 41** Kdož by koli zajisté dal vám píti číši vody ve jménu mém, protože jste Kristovi, amen pravím vám, neztratíť nikoli odplaty své.
- 42** A kdožť by koli pohoršil jednoho z těchto maličkých, věřících ve mne, mnohem by lépe mu bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov mlýnský a vržen byl do moře.
- 43** A horšila-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépeť jest tobě bezrukému vjíti do života, raději nežli obě ruce majícímu jíti do pekla, v oheň neuhasitelný,

- ⁴⁴ Kdež červ jejich neumírá a oheň nehasne.
- ⁴⁵ A pakli noha tvá horšila by tě, utniž ji. Lépeť jest tobě kulhavému vjíti do života, nežli obě noze majícímu uvrženu býti do pekla, v oheň neuhasitelný,
- ⁴⁶ Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne.
- ⁴⁷ Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je. Lépeť jest tobě jednookému vjíti do království Božího, nežli obě oči majícímu uvrženu býti do ohně pekelného,
- ⁴⁸ Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne.
- ⁴⁹ Nebo každý člověk ohněm bude solen, a všeliká oběť solí bude osolena.
- ⁵⁰ Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě sami, a pokoj mějte mezi sebou.

KAPITOLA 10

- A**vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil.
- ² Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: Sluší-li muži ženu propustiti? pokoušejíce ho.
- ³ On pak odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš?
- ⁴ Kteřížto řekli: Mojžíš dopustil lístek zapuzení napsati a propustiti.
- ⁵ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám Mojžíš to přikázání.
- ⁶ Ale od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh.
- ⁷ Protoť opustí člověk otce svého i matku, a přidržeti se bude ženy své.
- ⁸ I budou dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo.
- ⁹ Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj.
- ¹⁰ A v domu opět učedníci jeho otázali se ho o též věci.
- ¹¹ I dí jim: Kdož by koli propustil manželku svou a jinou pojal, cizoloží a hřeší proti ní.
- ¹² A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoloží.
- ¹³ Tedy přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kteříž je nesli.
- ¹⁴ To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechtež dítek jíti ke mně a nebraňtež jim, nebo takovýchť jest království Boží.
- ¹⁵ Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliť do něho nevejde.
- ¹⁶ A bera je na lokty své a vzkládaje na ně ruce, požehnání jim dával.
- ¹⁷ Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před ním, otázal se ho, řka: Mistře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel?
- ¹⁸ I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bůh.
- ¹⁹ Přikázání umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neklamáš, cti otce svého i matku.
- ²⁰ A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti.
- ²¹ Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a řekl mu: Jednohoť se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pojď, následuj mne, vezma kříž svůj.
- ²² On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží.
- ²³ A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Aj jak nesnadně ti, jenž statky mají, vejdou do království Božího.

- ²⁴ Tedy učedníci užasli se nad řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděl, dí jim: Synáčkové, kterak nesnadné jest doufajícím v statek do království Božího vjíti.
- ²⁵ Snáze jest velbloudu skrze jehelní ucho projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího.
- ²⁶ Oni pak více se děsili, řkouce mezi sebou: I kdož může spasen býti?
- ²⁷ A pohledv na ně Ježíš, dí: U lidí jest nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha všechno možné jest.
- ²⁸ I počal Petr mluvit k němu: Aj, my opustili jsme všechno a šli jsme za tebou.
- ²⁹ Odpovědv pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ješto by opustil dům, neb bratří, nebo sestry, neb otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo rolí pro mne a pro evangelium,
- ³⁰ Aby nevzal stokrát tolik nyní v času tomto domů a bratrů a sestr a matek a synů a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný.
- ³¹ Mnozíť zajisté byvše první, budou poslední, a poslední první.
- ³² Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav Ježíš opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi,
- ³³ Řka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákoníkům, i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům.
- ³⁴ Kteřížto posmívati se budou jemu, a ubíjejí ho, a uplíjí a zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane.
- ³⁵ Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám.
- ³⁶ On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil?
- ³⁷ I řekli jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděli v slávě tvé.
- ³⁸ Ježíš pak řekl jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já piji, a křtíti se křtem, kterýmž já se křtím?
- ³⁹ A oni řekli jemu: Můžeme. A Ježíš řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já piji, píti budete, a křtem, kterýmž já se křtím, křtěni budete,
- ⁴⁰ Ale seděti na pravici mé, nebo na levici mé, neníť má věc dáti vám, ale dánoť bude, kterýmž připraveno jest.
- ⁴¹ A uslyšavše to jiných deset, počali se hněvati na Jakuba a na Jana.
- ⁴² Ale Ježíš povolav jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě zalibují vládnouti nad národy, panujít nad nimi; a kteříž velící u nich jsou, moc provozují nad nimi.
- ⁴³ Ne takť bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti veliký, budiž váš služebník.
- ⁴⁴ A kdožkoli z vás chtěl by býti přední, budiž služebník všech.
- ⁴⁵ Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby on sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé.
- ⁴⁶ Tedy přišli do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý, Timeův syn, Bartimeus slepý, seděl podle cesty, žebře.
- ⁴⁷ A když uslyšel, že by to byl Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.
- ⁴⁸ I přimlouvali mu mnozí, aby mlčel. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou.
- ⁴⁹ Tedy zastaviv se Ježíš, kázal ho zavolati. I zavolali toho slepého, řkouce jemu: Dobré

mysli bud', vstaň, volá tě.

⁵⁰ On pak povrh plášť svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi.

⁵¹ I odpověděv Ježíš, dí jemu: Co chceš, ať učiním? A slepý řekl jemu: Mistře, ať vidím.

⁵² Tedy Ježíš řekl mu: Jdi, víra tvá tě uzdravila. A on hned prohlédl, a šel cestou za Ježíšem.

KAPITOLA 11

A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedníků svých,

² A řekl jim: Jděte do hrádku, kterýž proti vám jest, a hned vejdouce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž ještě nižádný z lidí neseděl. Odvížíce, přiveďte ke mně.

³ A řekl-liť by vám kdo: Co to činíte? rcete: Že ho Pán potřebuje. A hned je propustí sem.

⁴ I odešli, a našli oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí. I odvázáli je.

⁵ Tedy někteří z těch, kteříž tu stáli, řekli jim: Co činíte, odvázájíte oslátko?

⁶ Oni pak řekli jim, jakož byl přikázal Ježíš. I nechali jich.

⁷ Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá. I vsedl na ně.

⁸ Mnozí pak stlali roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali z stromů, a metali na cestu.

⁹ A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali, řkouce: Spas nás. Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně.

¹⁰ Požehnané, kteréž jest přišlo ve jménu Páně, království otce našeho Davida! Spas nás na výsostech.

¹¹ I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do chrámu. A spatřiv tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti.

¹² A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl.

¹³ A uzřev zdaleka fík, an má listí, šel, zda by co našel na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě listí; nebo nebyl čas fíků.

¹⁴ Tedy odpověděv Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nižádný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedníci jeho.

¹⁵ I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježíš do chrámu, počal vymítati ty, jenž prodávali a kupovali v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holuby převracel.

¹⁶ A nedopustil, aby kdo jakou nádobu nesl skrze chrám.

¹⁷ I učil je, řka jim: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů.

¹⁸ Slyšeli pak to zákoníci i přední kněží, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, protože všecken zástup divil se učení jeho.

¹⁹ A když byl večer, vyšel Ježíš z města.

²⁰ A učedníci ráno jdouce, uzřeli fík, an usechl hned z kořene.

²¹ Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj fík, kterémuž jsi zlořečil, usechl.

²² I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží.

²³ Nebo amen pravím vám, že kdož by koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, budeť jemu tak, což by koli řekl.

²⁴ Protož pravím vám: Začež byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet se vám.

- ²⁵ A když se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hříchy vaše.
- ²⁶ Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž v nebesích jest, odpustí vám hříchů vašich.
- ²⁷ I přišli zase do Jeruzaléma. A když on chodil v chrámě, přistoupili k němu přední kněží a zákoníci a starší.
- ²⁸ I řekli jemu: Jakou mocí to činíš? A kdo jest tobě dal tu moc, abys tyto věci činil?
- ²⁹ Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc. Odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím.
- ³⁰ Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte mi.
- ³¹ I rozvažovali to sami mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, dít' nám: Pročež jste tedy neuvěřili jemu?
- ³² Pakli díme: Z lidí, bojíme se lidu. Nebo všickni o Janovi smyslili, že jest právě byl prorok.
- ³³ I odpověděvše, řekli Ježíšovi: Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aniž já vám povím, jakou mocí to činím.

KAPITOLA 12

Tedy počal jim mluvit v podobenstvích: Vinici štípil jeden člověk, a opletl ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a najal ji vinařům, i odšel na cestu.

- ² A v čas užitků poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice.
- ³ Oni pak javše jej, zmrskali ho a odeslali prázdného.
- ⁴ I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu a odeslali zohaveného.
- ⁵ I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali a jiné zmordovali.
- ⁶ Ještě pak maje jediného syna nejmilejšího, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ostýchatí se budou syna mého.
- ⁷ Ale vinaři řekli jedni k druhým: Tentot' jest dědic; pojd'te, zabijme jej, a buďet' naše dědictví.
- ⁸ Tedy javše jej, zabili ho a vyvrhli ven z vinice.
- ⁹ Což tedy učiní pán vinice? Přijde, a zatratí vinaře ty, a dá vinici jiným.
- ¹⁰ Zdaliž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhlí dělníci, ten učiněn jest hlavou úhlovou.
- ¹¹ Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima.
- ¹² I hledali ho jíti, ale báli se zástupu; nebo poznali, že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše ho, odešli pryč.
- ¹³ Potom poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby jej polapili v řeči.
- ¹⁴ Kteřížto přišedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Sluší-li daň dávatí císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme?
- ¹⁵ On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne pokoušíte? Přineste mi peníz, ať pohledím.
- ¹⁶ A oni podali mu. Tedy řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? A oni řekli mu: Císařův.

- 17 I odpověď Ježíš, řekl jim: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu. I podivili se tomu.
- 18 Potom přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, řkouce:
- 19 Mistře, Mojžíš nám napsal: Kdyby čí bratr umřel, a ostavil po sobě manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho pojal manželku jeho a vzbudil símě bratru svému.
- 20 I bylo sedm bratrů. A první pojav ženu, umřel, neostaviv semene.
- 21 A druhý pojav ji, také umřel, a aniž ten ostavil semene. A třetí tolikéž.
- 22 A tak ji pojalo všech sedm, a nezůstavili po sobě semene. Nejposléze pak po všech umřela i žena.
- 23 Protož při vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude manželka? Neb jich sedm mělo ji za manželku.
- 24 A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte Písem ani moci Boží?
- 25 Nebo když vstanou z mrtvých, nebudou se ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé nebeští.
- 26 O mrtvých pak, že mají vstáti, zdaliž jste nečtli v knihách Mojžíšových, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův?
- 27 Nenít' Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Protož vy velmi bloudíte.
- 28 Tedy přistoupil k němu jeden z zákoníků, slyšev je hádající se, a vida, že jim dobře odpověděl, otázal se ho, které by bylo přikázání první ze všech.
- 29 A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech přikázání jest: Slyš, Izraeli, Pán Bůh náš Pán jeden jest.
- 30 Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší mysli své, i ze všech mocí svých. To jest první přikázání.
- 31 Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Většího přikázání jiného nad tato není.
- 32 I řekl jemu ten zákoník: Mistře, dobře jsi vpravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho;
- 33 A milovati ho ze všeho srdce, a ze vší mysli, a ze vší duše, i ze všech mocí, a milovati bližního jako sebe samého, toť jest větší nade všecky zápalné i vítězné oběti.
- 34 A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný více neodvážil se ho o nic tázati.
- 35 I odpovídaje Ježíš, řekl, uče v chrámě: Kterak praví zákoníci, že Kristus jest syn Davidův?
- 36 Nebo David praví v Duchu svatém: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, ažť i položím nepřátely tvé podnože noh tvých.
- 37 Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal.
- 38 I mluvil jim v učení svém: Varujte se zákoníků, kteříž rádi v krásném rouše chodí, a chtějí pozdravováni býti na trhu,
- 39 A na předních stolicích seděti v školách, a přední místa míti na večeřech,
- 40 Kteřížto zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhých modliteb. Tiť vezmou soud těžší.
- 41 A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se, kterak zástup metal peníze do pokladnice. A mnozí bohatí metalí mnoho.
- 42 A přisedši jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, jenž jest čtvrtá částka peníze tehdejšího.

⁴³ I svolav učedníky své, dí jim: Amen pravím vám, že tato chudá vdova více uvrhla, než tito všickni, kteříž metali do pokladnice.

⁴⁴ Nebo všickni z toho, což jim zbývalo, metali, ale tato z své chudoby, všecko, což měla, uvrhla, všecku živnost svou.

KAPITOLA 13

A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohleď, kteréké kamení a jaké jest toto stavení!

² Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidíš toto tak veliké stavení? Nebudeť ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen.

³ A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho obzvláštně Petr, Jakub a Jan a Ondřej, řkouce:

⁴ Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všecko bude plnit?

⁵ Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl.

⁶ Neboť mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus, a mnohét' svedou.

⁷ Když pak uslyšíte boje a pověst o válkách, nestrachujte se; nebo musí to býti, ale ne ihned konec.

⁸ Povstanet' zajisté národ proti národu a království proti království, a bude zemětřesení po místech, a hladové i bouřky.

⁹ A toť budou počátkové bolesti. Vy pak šetřte se. Nebo vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; budete biti, a před vladaři a králi stanete pro mne, na svědectví jim.

¹⁰ Ale ve všech národech nejprv musí býti kázáno evangelium.

¹¹ Když pak vás povedou vyrazující, nestarejte se, co byste mluvili, aniž o to pečlivě přemýšlujete, ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, jenž mluvíte, ale Duch svatý.

¹² Vydát' pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti proti rodičům, a budou je mordovati.

¹³ A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé. Ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude.

¹⁴ Když pak užříte ohavnost zpuštění, o kteréž povědíno jest skrze Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi neměla, (kdo čte, rozuměj,) tehď ti, kdož jsou v Židovstvu, ať utekou na hory.

¹⁵ A kdož na střeše jest, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého.

¹⁶ A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho své.

¹⁷ Běda pak těhotným a těm, kteréž krmí v těch dnech.

¹⁸ Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě.

¹⁹ Neboť budou ti dnové plní takového soužení, jakéhož nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až dosavad, aniž potom bude.

²⁰ A byť neukrátil Pán těch dnů, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů.

²¹ A tehď ti řekl-li by vám kdo: Aj teď jest Kristus, aneb, aj tamto, nevěřte.

²² Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo, také i vyvolených.

²³ Vy pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám všecko.

- ²⁴ V těch pak dnech, po soužení tom, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého.
- ²⁵ A hvězdy nebeské budou padati, a moci, které jsou na nebi, pohnou se.
- ²⁶ A tehdážť uzří Syna člověka, an se béře v oblacích s mocí velikou a s slavou.
- ²⁷ I tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe.
- ²⁸ Od fíku pak uče se podobenství: Když již ratolest jeho odmladne a vypučí se listí, znáte, že blízko jest léto.
- ²⁹ Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích království Boží.
- ³⁰ Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všechny věci stanou.
- ³¹ Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.
- ³² Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani andělé, jenž jsou v nebesích, ani Syn, jedině sám Otec.
- ³³ Vizte, bděte a modlte se; nebo nevíte, kdy bude ten čas.
- ³⁴ Syn člověka zajisté jest jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vladařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl.
- ³⁵ Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno;
- ³⁶ Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte.
- ³⁷ A cožť vám pravím, všechněmť pravím: Bděte.

KAPITOLA 14

Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic; i hledali přední kněží a zákoníci, kterak by jej lstivě jmouce, zamordovali.

- ² Ale pravili: Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroj v lidu.
- ³ A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření. A rozbivši nádobu, vylila ji na hlavu jeho.
- ⁴ I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se?
- ⁵ Nebo mohlo jest toto prodáno býti dříve než za tři sta peněz, a dáno býti chudým. I škřípěli zuby na ni.
- ⁶ Ale Ježíš řekl: Nechtež jí. Proč ji rmoutíte? Dobrýť jest skutek učinila nade mnou.
- ⁷ Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činiti, ale mne ne vždy míti budete.
- ⁸ Ona což mohla, to učinila; předešlatť jest, aby těla mého pomazala ku pohřbu.
- ⁹ Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, také i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její.
- ¹⁰ Tedy Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby ho jim zradil.
- ¹¹ Oni pak uslyševše to, zradovali se, a slíbili mu peníze dáti. I hledal, kterak by ho příhodně zradil.
- ¹² Prvního pak dne přesnic, když velikonoční beránek zabíjín býval, řkou jemu učedníci jeho: Kde chceš, ať jdouce, připravíme, abys jedl beránka?
- ¹³ I poslal dva z učedníků svých, a řekl jim: Jděte do města, a potkáť vás člověk dčbán

vody nesa. Jdětež za ním.

14 A kamžkoli vejde, rcete k hospodáři domu toho: Mistr' praví: Kde jest večeřadlo, v němž bych jedl beránka s učedníky svými?

15 A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte.

16 I odešli učedníci jeho, a přišli do města, a našli tak, jakož jim byl pověděl. I připravili beránka.

17 Když pak byl večer, přišel se dvanácti.

18 A když seděli za stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se mnou.

19 A oni počali se rmoutiti a praviti jemu jeden každý obzvláštně: Zdali já jsem? A jiný: Zdali já?

20 On pak odpověděv, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kterýž omáčí se mnou v míse.

21 Syn zajisté člověka jde, jakož jest psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen. Dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil člověk ten.

22 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé.

23 A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni.

24 I řekl jim: To jest krev má nového Zákona, kteráž se za mnohé vylévá.

25 Amen pravím vám, žeť již více nebudu píti z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej píti budu nový v království Božím.

26 A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou.

27 Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bíti budu pastýře, a rozprchnou se ovce.

28 Ale když z mrtvých vstanu, předejduť vás do Galilee.

29 Tedy Petr řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili, ale já nic.

30 Řekl jemu Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prve než kohout po dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš.

31 On pak mnohem více mluvil: Bychť pak měl s tebou i umříti, nezapřímť tebe. A takž také i všickni mluvili.

32 I přišli na místo, kterémuž jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sed'ťež tuto, ažť se pomodlím.

33 A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a velmi teskliv býti.

34 I dí jim: Smutnát' jest duše má až k smrti. Počkejtež tuto a bděte.

35 A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta.

36 I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty.

37 I přišel k učedníkům a našel je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jedině hodiny bdíti?

38 Bděte a modl'te se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

39 A opět odšed, modlil se, táž slova mluvě.

40 A navrátiv se, našel je, ani opět spí; nebo oči jejich byly obtíženy; aniž věděli, co by jemu odpověděli.

41 I přišel po třetí, a řekl jim: Spětež již a odpočívajte; dostiť jest. Přišla hodina; aj, Syna

člověka zrazují v ruce hříšných.

42 Vstaňte, pojdme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkot' jest.

43 A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, jenž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s meči a s kyjmi, poslaných od předních kněží a od zákoníků a starších.

44 Zrádce pak byl jim dal znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tent' jest, jmětež ho a ved'te opatrně.

45 A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: Mistře, Mistře, a políbil ho.

46 Tedy oni vztáhli naň ruce své a jali jej.

47 Jeden pak z těch, kteříž tu okolo stáli, vytrh meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze, a ut'al jemu ucho.

48 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali?

49 Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. Ale toť se děje, aby se naplnila písma.

50 Tedy učedlníci opustivše jej, všickni utekli.

51 Jeden pak mládenček šel za ním, odín jsa rouchem lněným po nahém těle. I popadli jej mládenci.

52 On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich.

53 I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se k němu všickni přední kněží i starší i zákoníci.

54 Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr nejvyššího kněze; i seděl s služebníky, zhřívaje se u ohně.

55 Ale nejvyšší kněz i všecka ta rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, avšak nenalezli.

56 Nebo ač mnozí křivé svědectví mluvili proti němu, ale svědectví jejich nebyla jednotejná.

57 Tedy někteří povstavše, křivé svědectví dávali proti němu, řkouce:

58 My jsme slyšeli tohoto, že řekl: Já zbořím chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný ne rukou udělaný postavím.

59 Ale ani to jejich svědectví nebylo jednotejné.

60 Tedy povstav nejvyšší kněz uprostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničehož, což tito na tebe svědčí?

61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, Syn Boha Požehnaného?

62 A Ježíš řekl: Ját' jsem, a užříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými.

63 Tedy nejvyšší kněz roztrh roucho své, řekl: I což ještě potřebujeme svědků?

64 Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni pak všickni odsoudili jej, že jest hoden smrti.

65 I počali někteří naň plvati, a tvář jeho zakrývati, a poličkovati, a říkati jemu: Prorokuj nám. A služebníci kyji jej bili.

66 A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děveček nejvyššího kněze.

67 A užřevši Petra, an se ohřívá, a popatřivši naň, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl jsi.

68 Ale on zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co ty praviš. I vyšel ven před síň, a kohout zazpíval.

69 Tedy děvečka, užřevši jej opět, počala praviti těm, kteříž tu okolo stáli, že tento z nich jest.

- ⁷⁰ A on opět zapřel. A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stáli, řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Galilejský jsi, i řeč tvá podobná jest.
- ⁷¹ On pak počal se proklínati a přísahati, pravě: Neznám člověka toho, o němž vy pravíte.
- ⁷² A hned po druhé kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš: Že prve než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

KAPITOLA 15

A hned ráno uradivše se přední kněží s staršími a s zákoníky i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi.

- ² I otázal se ho Pilát: Ty-liž jsi král Židovský? A on odpověděl, řekl jemu: Ty pravíš.
- ³ I žalovali na něj přední kněží mnoho. On pak nic neodpovídal.
- ⁴ Tedy Pilát otázal se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí.
- ⁵ Ale Ježíš předce nic neodpověděl, takže se podivil Pilát.
- ⁶ Ve svátek pak propouštěval jim jednoho z vězňů, za kteréhož by prosili.
- ⁷ I byl jeden, kterýž sloul Barabbáš, jenž s svárlivými byl v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spáchali.
- ⁸ A zvolav zástup, počal prositi, aby učinil, jakož jim vždycky činíval.
- ⁹ Pilát pak odpověděl jim, řka: Chcete-li, propustím vám krále Židovského?
- ¹⁰ (Nebo věděl, že jsou jej z závesti vydali přední kněží.)
- ¹¹ Ale přední kněží ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabbáše.
- ¹² A Pilát odpověděl, řekl jim zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte?
- ¹³ A oni opět zvolali: Ukřižuj ho.
- ¹⁴ A Pilát pravil jim: I což jest zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho.
- ¹⁵ Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil jim Barabbáše, a dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřižován.
- ¹⁶ Žoldnéři pak uvedli jej vnitř do síně, do radného domu, a svolali všecku sběh.
- ¹⁷ I oblékli jej v šarlat, a korunu spleťše z trní, vložili naň.
- ¹⁸ I počali ho pozdravovati, řkouce: Zdráv buď, králi Židovský.
- ¹⁹ A bili hlavu jeho třtinou, a plvali na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu.
- ²⁰ A když se jemu naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřižovali.
- ²¹ I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího je, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby vzal kříž jeho.
- ²² I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložil-li by,) popravné místo.
- ²³ I dávali mu pítí víno s mirrou, ale on nepřijal ho.
- ²⁴ A ukřižovavše jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzítí měl.
- ²⁵ A byla hodina třetí, když ho ukřižovali.
- ²⁶ A byl nápis viny jeho napsán těmi slovy: Král Židovský.
- ²⁷ Ukřižovali také s ním dva lotry: jednoho na pravici a druhého na levici jeho.
- ²⁸ I naplněno jest písmo, řkoucí: A s nepravými počten jest.
- ²⁹ A kteříž tudy chodili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce hlavami svými, a říkajíce: Hahá, kterýž rušíš chrám Boží, a ve třech dnech jej zase vzděláváš,

- ³⁰ Spomoz sobě samému, a sstup s kříže.
- ³¹ Též i přední kněží posmívajíce se, jeden k druhému s zákoníky pravili: Jinýmt' jest pomáhal, sám sobě pomoci nemůže.
- ³² Kristus král Izraelský, nechažť nyní sstoupí s kříže, ať uzříme a uvěříme. A i ti, kteříž s ním ukřižováni byli, útržku mu činili.
- ³³ A když byla hodina šestá, stala se tma po vší zemi až do hodiny deváté.
- ³⁴ A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, lama zabachtani? jenž se vykládá: Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil?
- ³⁵ A někteří z okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá.
- ³⁶ A běžev jeden, naplnil houbu octem a vloživ na trest', dával jemu pít, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby jej složil.
- ³⁷ Ježíš pak zvolav hlasem velikým, pustil duši.
- ³⁸ A opona v chrámě roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů.
- ³⁹ Viděv pak to centurio, kterýž naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk tento Syn Boží byl.
- ⁴⁰ Byly pak tu i ženy, zdaleka se dívající, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakuba menšího, a Jozesova máť, a Salome.
- ⁴¹ Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma.
- ⁴² A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sobotou,)
- ⁴³ Přišed Jozef z Arimatie, počestná osoba úředná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi a prosil za tělo Ježíšovo.
- ⁴⁴ Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel.
- ⁴⁵ A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi.
- ⁴⁶ A Jozef koupiv plátna, a složiv ho s kříže, obvinul v plátno, i položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřům hrobovým.
- ⁴⁷ Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

KAPITOLA 16

- A** když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby příjdouce, pomazaly Ježíše.
- ² A velmi ráno vyšedše první den po sobotě, přišly k hrobu, an již slunce vzešlo.
- ³ I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?
- ⁴ (A vzhledše, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi.
- ⁵ A všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, oděného rouchem bílým. I ulekly se.
- ⁶ Kterýžto řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského ukřižovaného. Vstalt' jest, neníť ho tuto; aj, místo, kdež jej byli položili.
- ⁷ Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej uzříte, jakož jest pověděl vám.
- ⁸ A ony vyšedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály.
- ⁹ Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv Mariji Magdaléně, z nížto byl vyvrhl sedm ďáblů.

- 10** Ona pak šedši, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím.
- 11** A oni slyšavše, že by živ byl a vidín od ní, nevěřili.
- 12** Potom pak dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole.
- 13** A ti šedše, pověděli jiným. Ani těm nevěřili.
- 14** Nejposléze sedícím spolu jedenácti ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili.
- 15** A řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.
- 16** Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen.
- 17** Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluvíti.
- 18** Hady bráti; a jestliže by co jedovatého pili, neuškodíť jim; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.
- 19** Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží.
- 20** A oni šedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

For other languages please go to **www.wordproject.org**